

Echo Of Dalriada, Szondi K

Felhbe hanyatlott a drgeli rom,
R visszast a nap, dz tusa napja;
Szemkzt vele nyjas, szp zld hegy-orom,
Tetejn lobog´s hadi kopja.

Kt ifj trdel, kezekben a lant,
Kopja tvn, mintha volna feszlet.
Zsibongva hadval a vlgyben alant
Ali gyzelem-nnepet let.

"Mrt nem jn a Szondi kt dalnoka, mrt?
Bibl-szavu r´zsk kt mennyei bokra?
Hadd fzne dalokb´l gyngysorba fzrt,
Odaillt egy huri nyakra!"

"Ott zldel az orm´, fenn zldel a hant
Zszl´s kopjval a gyaur basa srjn:
Ott trdel a gyngypr, kezekben a lant,
s pengeti, pengeti, srvn."

Feljve Mrton, az orosz pap,
Kevly zenettel a bsz Ali kldte:
Add meg kegyelemre, j´ Szondi, magad!
Mert meg nem marad itt anyaszlte.

"Serbet, fge, plma, sok dli gymlcs,
Mit csak terem a nagy szultn birodalma.
J´ illatu fszer, s drga kencs...
Ali gyzelem-nnepe van ma!"

Mondjad neki, Mrton, m ezt felelem:
Kegyelmet uradt´l nem vr soha Szondi,
Jzusa kezben ksz a kegyelem:
Egyenest oda fog folyamodni.